

“Een goede leermeester is een luie leermeester”

Als - zoals hij het zelf zegt - ‘vakidoot’ is Koen een warm pleitbezorger voor meer leermeesters in de schilderssector: “Sommige werkgevers zeggen: ‘Het kost tijd en geld om leerling-schilders te begeleiden’, maar wat je er aan tijd en aandacht instopt, is op den duur een investering.”

De Brabantse Koen was 11 jaar toen er in het ouderlijk huis in Drunen werd geschilderd. Hij was meteen verkocht. Sindsdien riep hij steevast: “Ik word schilder!”

Niet van een vreemde

Na het Nimeto in Utrecht begon hij ruim 20 jaar geleden aan zijn loopbaan als allround schilder bij verschillende werkgevers in loondienst. Daar wierp hij zich op als leermeester en in al die jaren heeft hij verschillende leerling-schilders begeleid. De stap om instructeur te worden bij de Schildersvakopleiding Tilburg was dan ook niet zo groot. En Koen heeft het lesgeven niet van een vreemde, het zit in de familie. Zijn vader is weliswaar geen schilder, maar wel onderwijzer.

Jonge garde

Wat was Koens motivatie om over te stappen naar het lesgeven als instructeur? Koen: “Ik vond het als leermeester erg leuk om leerling-schilders te begeleiden. Bij de Schildersopleiding kreeg ik de kans om de jonge garde het vak te leren. Als praktijkinstructeur geef ik de studenten praktijklessen in schilderen. Het schildersvak is gewoon een hartstikke mooi vak. En eigenlijk wil ik stimuleren dat meer schilders zich opwerpen als leermeester.” Lachend: “Daarom hoop ik dat veel schilders dit blad lezen!”

Streng

Toen Koen net begon, waren de rollen even omgedraaid: “Ik ben bij de vestiging Nijmegen begonnen, waar ik werd begeleid door mijn collega’s. Zij namen mij vijf dagen per week mee in het lesgeven. Op de vraag of Koen ook ergens tegenaan liep toen hij net begon, antwoordt hij: “Ik kom uit het bedrijfsleven. Ik was bij wijze van spreken gewend dat als je vandaag met je vingers knipt, het morgen wel is

geregeld. Dat is in het onderwijs anders, er gaat meer tijd overheen voordat er een besluit wordt genomen. Ik ben de afgelopen 2,5 jaar dan ook rustiger geworden. Je hebt geduld nodig in dit vak.”

Op de vraag wat voor type docent Koen is, antwoordt hij: “Streng.” Er ontsnapt een lachje: “Tenminste, zo probeer ik wel over te komen. Maar wel rechtvaardig en gemoedelijk. Bij mij mag alles en kan alles en ik vind het belangrijk dat we met zijn allen plezier hebben.”

Steeds meer meisjes

Hoe gaat het in zijn werk bij deze vakopleiding? Koen: “De schildersopleiding Tilburg is geen regulier onderwijs, maar een opleidingsbedrijf zoals dat heet. Er zijn verschillende vestigingen. De leeftijd van de studenten varieert van 16 tot pakweg 24, 25 jaar. De wat oudere studenten deden bijvoorbeeld eerst een opleiding tot meubelmaker, maar komen er dan achter dat dat toch niet is wat ze ervan hoopten. Soms melden ook oudere studenten zich aan, die al een betaald beroep hadden en zij doen dan een zijstroomtraject. De studenten zijn bij ons in loondienst en wij bieden hen een contract aan. Dat houdt in dat ze vier dagen werken en een dag naar school gaan. Ze krijgen een salaris en wij plaatsen ze bij verschillende schildersbedrijven.” Het valt Koen op dat zich ook steeds meer meisjes aanmelden. Koen: “Meiden hebben net zo goed talent voor dit vak en ik denk dat het decoratieve werk de meisjes aantrekt.”

Diverse werkweek

Hoe ziet de werkweek van Koen eruit? Koen: “Naast een dag lesgeven, maken wij ook tijd vrij om bedrijven te bezoeken. Een soort stagebezoek, om te kijken en uit te

vragen hoe de leerling het doet. Wat gaat goed, wat gaat minder goed, waar loop je tegenaan, waar wil je op focussen, dat soort vragen. Ook ondersteunen we de leermeester van zo’n bedrijf. Als iemand niet goed weet hoe hij een leerling verder kan helpen, geven wij ze tips: heb je dit of dat al geprobeerd, heb je het al een keer sus of zo aangepakt. Ook bezoeken we regelmatig scholen, om de opleiding te promoten. De bedrijfsbezoeken vind ik erg leuk; oftewel het coachen van de leerlingen en de leermeesters. Je ziet wat er in de schilderswereld leeft en hoe verschillend de bedrijven zijn. We bezoeken eenmansbedrijven tot grote bedrijven die bijvoorbeeld woningbouw doen. Het ene bedrijf is heel traditioneel en het andere is weer resultaat gericht bezig met onderhoud. De diversiteit is heel leuk.”

Type student

Koen vervolgt over hoe hij te werk gaat bij het plaatsen van studenten bij de bedrijven: “Je selecteert op het type student; wie past bij welk bedrijf. Als iemand van het fijne en precieze werk houdt, dan zet je die sneller weg bij een bedrijf dat vooral de particuliere sector bedient.” “Soms vergissen studenten zich ook. Dan zeggen ze dat ze de particuliere sector in willen, omdat ze denken dat het lekker rustig werken is en snel thuis bent. Maar dan komen ze er achter dat als je die honderd woningen in

een sneltreinvaart doet, je weliswaar om zeven uur begint, maar wel al om drie uur in de bus zit op weg naar huis. Het is maar net wat je voorkeur heeft.”

Waardering

“Wat ik erg leuk vind aan dit vak is dat je waardering krijgt, bijvoorbeeld tijdens de diploma-uitreiking. Zo heeft eens een van de jongens als bedankje aan iedere instructeur één taart gegeven. Ja, we hebben toen de hele week taart moeten eten!”

Door het vuur

Heeft Koen nog tips voor vakgenoten? Koen: “Werp je op als leermeester. Ja, het kost tijd en geld. Maar op den duur is het een investering. En wees geduldig, de leerlingen hebben individueel aandacht nodig. Ook dat kost tijd, maar die jongens moeten het nog leren. Wie oogsten wil moet zaaien. Ik zeg altijd: een goede leermeester is een luie leermeester. Daarmee wil ik zeggen: als jij het goed uitlegt, ze goed instrueert en je neemt de jongens mee in jouw passie voor het vak, dan gaan ze voor jou door het vuur. De stappen die jij in het begin voor ze zet, gaan de jongens later ook voor jou zetten. En dan kun je de rollen een keer omdraaien: de leerling doet het werk en jij kunt het een dagje wat rustiger aan doen.”

Koen Brooijmans (41) is getrouwd met Dayenne en ze zijn ouders van Teus, hun zoontje van 8. Koen is een fanatieke mountainbiker. Deze zomer doet hij mee aan het mountainbike evenement Bartje 200, een barre tocht van 200 kilometer. Verder gaat hij graag met de caravan er op uit met zijn gezin. Of zoon Teus in zijn voetsporen wil treden? “Nee hoor. Tractors en graafmachines, dat is helemaal zijn ding.”